

CERĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūkas 21:25, 26; 1.Kor.15:20-26, 50-55; Jāņa 5:24; Atkl.21.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties savas cerības dēļ pret ikkatru, kas no jums prasa atbildību.” (1.Pēt.3:15)

Divdesmitā gadsimta sākumā valdīja izteikti optimistiska gaisotne. Rietumu pasaulē kopš apgaismības laikmeta dominējis optimistisks domāšanas veids. Izmantojot saprātu, mēs spējām ne tikai atklāt visas patiesības, bet varējām sasniegt arī morālu nevainojamību. Dzīvi uzlabos jauni izgudrojumi, jauni ceļošanas viedi, pārsteidzoša medicīnisko zināšanu padziļināšanās, kā arī jaunu tehniku ieviešana un cilvēku morāles attīstība. Tomēr pēc diviem pasaules kariem, holokausta, aukstā kara atombumbu draudiem, vispasaules terorisma draudu nemitīgās klātbūtnes, kā arī atskārsmes, ka cilvēce atrodas vides, kas nepieciešama izdzīvošanai, iznīcināšanas procesā, paliek salīdzinoši maz iemeslu optimismam.

Bet ir cerība – ne tajā, ko redzam vai varam izdarīt, bet gan tajā, ko Dievs mums ir apsolījis caur Jēzu Kristu, savu Dēlu.

NEDĒĻA ĪSUMĀ:

Mums, Kristus sekotājiem, ir cerība arī tādā pasaulē, kura pati par sevi nespēj piedāvāt cerību. Tas ir tādēļ, ka mūsu cerība nebalstās uz kādu cilvēku vai ko tādu, ko cilvēki vai pasaule varētu piedāvāt. Šī cerība balstīta tikai un vienīgi uz Jēzu un Viņa apsolījumiem.

* Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 18.aprīlī.

CERĪBA ARĪ PASAULĒ

Dzīve pēc 11.septembra ir krasi mainījusies. Cilvēki vienmēr atcerēsies skatu, kā pasažieru lidmašīnas ietriecās Pasaules tirdzniecības centra dvīņu torņos. Mēs visi saprotam, ka tas var atkārtoties. Nav veida, kā pilnībā izsargāties no cilvēkiem, kas ir gatavi mirt, pasažieru lidmašīnu izmantojot kā lidojošu bumbu, vai arī sevi uzspridzināt, atrodoties pieturā vai lielveikalā. Visur valda bailes, un, ņemot vērā pasauli, kādā dzīvojam, šīs bailes ir saprotamas.

Ko Jēzus minēja kā vienu no gala laiku raksturojošām iezīmēm? Lūkas 21:25,26. _____

„Pārkāpumi gandrīz sasnieguši galējo robežu. Pasaulē valda apjukums, un drīz cilvēci pārņems lielas briesmas. Gals ir ļoti tuvu. Dieva ļaudīm vajadzētu gatavoties tam, kas pasaulei būs milzīgs un negaidīts pārsteigums.” (Elena Vaita, „Bērnu audzināšana”, 555.lpp.) Iedomājieties, ko viņa teiktu, ja dzīvotu mūsdienu terorisma apdraudētajā pasaulē.

Šodienas pasauli raksturo karš, korupcija, alkatība un terorisms. Un mēs apzināties, ka arī nākotnē gaidāmas daudzas nepatīkamas lietas – gan pasaulē, gan arī draudzē. Tomēr, lai kas notiktu, mums ir cerība Jēzū. Starp tautām valdīs naidis. „Cilvēkiem sirds pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē.” (Lūkas 21:26) Bet tas neattieksies uz tiem, kas gaida Kungu. Nevienai no šīm lietām nevajadzētu mūs pārsteigt. Galu galā Bībelē ir neskaitāmi brīdinājumi, ka pasaulē līdz Jēzus atnākšanai valdīs nemieri, ciešanas un nepatīkšanas. Fakts, ka spējam šīs lietas saskatīt, kalpo kā apstiprinājums Dieva Vārda patiesīgamam.

Izlasiet Lūkas 21:28. Kādu cerību Jēzus dāvā cilvēkiem, kas dzīvo šajā nemieru un šausmu plosītajā pasaulē? _____

Kādēļ ir bezjēdzīgi cerēt uz šo pasauli vai to, ko tā piedāvā? Kādēļ mums tomēr ir tieksme tā rīkoties, lai gan šobrīd vajadzētu būt acīmredzamai, ka, ja mums ir cerība, tad tai būtu jāpārspēj viss, ko šī pasaule spēj piedāvāt? _____

TICĪBA – ŠEIT UN TAGAD

Kristīgā cerība ir saistīta ar nākotni – Kristus atgriešanos, Dieva ļaužu augšāmcelšanos, jaunām debesīm un jaunu zemi, mūžību kopā ar Dievu. Tomēr glābšana ir arī šā brīža realitāte. Pateicoties šai cerībai, mēs atšķiramies no tiem, kuriem nav pārliecības, ka šai dzīvei ir jēga un ka cilvēcei Kristū tiek piedāvāta mūžīga nākotne.

Apustulis Pāvils mums atgādina par radikālajām izmaiņām, kas notiek, cilvēkam pieņemot Jēzu par savu Kungu. Esot nošķirti no Kristus, mēs tiekam „izslēgti no apsolītiem iestādījumiem, bez Dieva šinī pasaulē” (Efez.2:12). Tomēr, kad vairs neesam „tālu” no Dieva, bet „Kristus asinis kļūstam tuvi” (13.p.), viss mainās.

Kā Jēzus apraksta krasās pārmaiņas, kas noris, uzklusot Viņa Vārdu un Viņam ticot? Jāņa 5:24. _____

Kāda dzīve mums var piederēt? Jāņa 10:10. Ko tas nozīmē? Kā vajadzētu šo apsolījumu piedzīvot? _____

Jāņa evaņģēlijā viens no visvairāk lietotajiem vārdiem ir „dzīvība”. Mateja, Marka un Lūkas evaņģēlijos dzīvības jēdziens galvenokārt saistīts ar mūžīgo dzīvību. Turpretī „Jāņa evaņģēlijā dzīvība tiek koncentrēta uz pašreizējo realitāti tajā, ko Jēzus dara to labā, kas Viņam tic. (..) lai sasniegtu labāko iespējamo dzīvi, ir divi nosacījumi. Pirmais ir zināt, ka dzīvības avots ir tikai un vienīgi Kristus (Jāņa 14:6, 6:33-35; 1.Jāņa 5:11,12). Kur ir Jēzus, ir arī dzīvība (Jāņa 11:25,26). Otrs nosacījums dzīvības iegūšanai ir ticība (1:4,12). Dzīvību, kas vienmēr ir Jēzū (3:16,36), cilvēki var iegūt, tikai nepārtraukti uzturot attiecības ar Jēzu.” (Džons Paulīns „Bībele tuvplānā: Jānis”, 189.lpp.)

Kā Jēzus ir pozitīvi ietekmējis vai izmainījis jūsu dzīvi? Vai jums tagad pieder kas tāds, kas jums nebija, pirms iepazināt Jēzu un Viņa piedāvāto cerību? _____

CERĪBA, NESKATOTIES UZ NĀVI

Mēs visi reiz mirsim (ja vien nebūsim dzīvi, kad Kristus atgriezīsies). Visi esam zaudējuši tuviniekus. Ik dienas sastopamies ar nāves skumjo realitāti. To redzam, ejot gar kapsētām, redzot katafalkus, vai ieslēdzot vakara ziņas. Tomēr visskumjāk ir atvadīties no kāda tuvinieka vai drauga. Nāve ir mūsu nīknākais ienaidnieks, tomēr tā tiks uzvarēta.

Kāda ir brīnišķīgā patiesība par nāves realitāti? 1.Kor.15:20-26, 50-55; 1.Pēt.1:3. _____

Kā apziņa par augšāmcēlšanos iedala cilvēci? 1.Tes.4:14. _____

Slavenajā nodaļā par augšāmcēlšanos (1.Kor. 15) apustulis Pāvils uzsver, ka augšāmcēlšanās cerība ir būtiska mūsu kopējās ticības pieredzes daļa (12.-19.p.). Bez augšāmcēlšanās mūsu ticība ir tukša.

Protams, pastāv vairāki fiziskās augšāmcēlšanās aspekti, kurus nespējam izprast. Tomēr varam būt droši, ka mūsu „augšāmcēlšanās” nav atkarīga no tā, kā saglabājam mūsu pašreizējos fiziskos ķermeņus. Tā ir atkarīga no mūsu Radītāja spējas nosargāt mūsu identitāti un noteiktajā laikā atjaunot mūs, dāvājot jaunu (nevainojamu) ķermeni, kuram nebūs nepieciešamas plastiskās operācijas vai tabletes pret novecošanu.

Mums nav ne jausmas, kā Dievs paveiks šo brīnumu. Bet Dievam, kurš radīja dzīvību jau tās pirmsākumos, pavisam noteikti ir vara atjaunot zemi un cilvēkus, kuru identitāte būs nosargāta dievišķajā atmiņā. Mūsu ticība nebalstās uz pārliecību, kuru spējam apstiprināt, izmantojot prāta spējas vai apziņu. Augšāmcēlšanās ietver eksistenci, kuru nespēj izskaidrot pat mūsdienu zinātne. Bet tā balstās uz faktu, ka Kristus ir uzvarējis nāvi. Tā rezultātā ticīgo nāve ir tikai īslaicīgs „miegs”, no kura mēs tiksim atmodināti un iegūsim mūžīgo dzīvību.

Pat ņemot vērā šo vareno cerību, lielāko cerību, mēs joprojām ienīstam nāvi, no tās baidāmies un cenšamies no tās izvairīties, pielietojot visus iespējamus līdzekļus. Tas ir dabiski (jo nāve ir pret dabiska). Ko tajā pašā laikā mēs varētu darīt, lai veicinātu un stiprinātu uzticēšanos lielajam apsolījumam par mūžīgo dzīvību, apsolījumam, kas jau tagad var mazināt bailes no nāves?

MŪŽĪBAS CERĪBA

Kā lai mirstīgas būtnes izprot, kas ir mūžīgs? Kā mēs, mirstīgie, vairums, no kuriem nedzīvos ilgāk par 80 – 90 gadiem, jebkad spētu izprast, ko nozīmē būt nemirstīgam un dzīvot mūžīgi? Mūžīgā dzīvība nav tikai mūsu tagadējās dzīves turpinājums. Ja tā būtu, tā drīzāk atgādinātu elli, ne paradīzi. Mūžīgajai dzīvībai ir pavisam atšķirīga kvalitāte. Lai gan joprojām atrodamies mirstīgā stāvoklī, mums jāapmierinās ar ieskatu piedāvātajā nākotnē: „Mēs tagad visu redzam miklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu tik pa daļai, bet tad atzišu pilnīgi, kā es pats esmu atzīts.” (1.Kor.13:12).

Kā mūžīgā dzīvība atšķirsies no pašreizējā stāvokļa? 1.Kor.15:42,43,52; Atkl.21. Kas būs līdzīgs? _____

Domājot par nākamības dzīvi, rodas neskaitāmi jautājumi, uz kuriem šajā dzīvē neizdosies rast atbildes. Bet varam mācīties no Jēzus augšāmcelšanās. Svarīgi atcerēties, ka no mirušajiem augšāmceltais Kristus bija tā pati Persona, kas dažas dienas iepriekš nomira pie krusta. Augšāmceļoties Viņam bija atjaunots ķermenis, kas vairs nebija pakļauts dabas spēkiem kā mūsu pašreizējā miesa. Tomēr Viņš turpināja mūžību „cilvēcīgā veidolā”, kāds Viņam bija pirms nāves un augšāmcelšanās. Viņš bija tā pati Persona, atpazīstams pēc ārējā izskata, balss un žestiem. Tas ir pietiekams pamats, lai apgalvotu, ka arī mēs, iegūstot jaunos ķermeņus, būsime atpazīstami tiem, kurus apzinām šajā dzīvē un kuri turpinās baudīt mūžību kopā ar mums.

Zināmā mērā jau tagad varam izbaudīt nelielu ieskatu mūžīgajā dzīvībā. Pāvils skaidro (Rom.8:10), ka cilvēkā, kurš pievērsies Kristum, iemiesosies Gars. Tādējādi ticīgo jau skārusi mūžīgas dzīvības vēsma, kas nākamajā pasaulē kļūst par pilnīgu realitāti. Svētā Gara klātbūtne ir mūžīgās glābšanas apliecinājums (Efez.1:13,14).

Mēģiniet iedomāties, kāda būs dzīve jaunajās debesīs, jaunajā zemē, ar jauniem ķermeņiem. Ļaujiet vaļu iztēlei; uzrakstiet nelielu apcerējumu, balstoties uz to, kas Bibēlē atrodams par jauno dzīvi. Cik gan mulžīgi būtu atteikties no jebkā, ko mums piedāvā mūžīgā dzīvība! _____

KRISTUS IR MŪSU CERĪBA

Jēzus atnākšana tika pravietota ilgi pirms Viņa atnākšanas uz šo zemi. Šie apsolījumi bija patiesi, jo Viņš patiešām ieradās. Tāpat ir ar Viņa otro atnākšanu. Viņš sacīja: „Es atgriezīšos.” Bībeles pēdējā lappusē šis apsolījums ir atkārtots: „Tiešām, Es nāku drīz.” (Atkl.22:20). Tā ir visu kristiešu kopējā cerība. Tā ir „svētlaimība, uz kuru ceram, un lielā Dieva un mūsu Pestītāja Kristus Jēzus godības atspidēšana” (Titam 2:13).

Kādā ziņā Jēzus otrā atnākšana ir kristiešu cerību kulminācija? (Atkl.22:7, 10-12, 20) Kādēļ šie apsolījumi ir tik svarīgi? _____

Kā attiecībā uz otro atnākšanu 2.Pēt.3:8,9 aprakstītais laika aspekts iespaido izpratni par apzīmējumu „drīz”? _____

Galīgais grēka problēmas un grēka izraisīto nelaimju atrisinājums nebūs cilvēciski centieni vai apstākļi, bet gan debesu iejaukšanās caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Mūsu cerība nebalstās uz cilvēku izgudrotām tehnoloģijām, veikliem politiķiem vai sociālu un morālu progresu. Iepriekšminētie faktori nekad nespētu atrisināt nāves problēmu. Un, lai gan būtiski zināt, kas notiks pirms tā Kunga atnākšanas un tās laikā, vēl svarīgāk ir būt pārliecinātiem par Personu, kuru gaidām.

Mūsu Kungs drīz atgriezīsies. „Tas ir tikai un vienīgi laika jautājums. Un neviens šo faktu nespēj grozīt. Neviena tirāna spēkos nav izraut šo pasauli no Viņa tvēriena. Tā droši un vienmēr atrodas krustā sistā Glābēja rokās. Tāpat kā neviens nespēj padarīt par nebijušu savu dzimšanu, nav iespējams mainīt arī Golgātas notikumus. (..) Kopš krusta, mēs dzīvojam laikā, kuru raksturo Golgātas uzvara, – laikā, kuru nosaka šis mērķis. Tādējādi, apzināti vai neapzināti, cilvēce netuvojas cerētajam mērķim ar neskaidru tā izpratni vai iedomu, ka tas var arī nepiepildīties. Nē! Cilvēci vada uzvaras mērķis, kuru Jēzus jau ir sasniedzis.” (Normans Galijs, „Kristus nāk”, 540.lpp.)

Filosofs Martins Haidegers reiz sacīja: „Mūs var glābt tikai dievs.” Lai ko arī viņš ar to domāja, kādēļ šis apgalvojums ir tik paties? Uz kā balstīta jūsu cerība? Ja šī cerība balstīta uz jebko citu, nevis Dievu, kādēļ tā ir viltus cerība? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Normana Galija grāmata „Kristus nāk” droši vien uzskatāma par pēdējā laika vispilnīgāko adventistu autora grāmatu par gala laika notikumiem un Kristus otro atnākšanu. Ja rodas iespēja, izlasiet šo grāmatu, īpaši nodaļu „Visu laiku varenākā glābšanas misija” (538.-552.lpp.). Klasiskais mūsu cerību piepildījuma apraksts atrodams Elenas Vaitas grāmatā „Lielā Cīņa”.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupā izlasiet ieskatus par to, kāda, jūsuprāt, būs jaunā zeme un mūžīgā dzīvība.

2. Kā jūs atbildētu uz apgalvojumu, ka kristiešu cerība uz citādu eksistenci novērš no rūpēm par šīs dzīves jautājumu risināšanas?

3. Kā iespējams saglabāt cerību arī brīžos, kad šķiet, ka viss un visi ir sazvērējušies pret jums?

4. Kā iespējams jau tagad izbaudīt kaut nedaudz no cerībām, kas mums ir Kristū? Kā šai cerībai vajadzētu mainīt mūsu dzīvi jau tagad? Kā reālā un redzamā veidā iespējams citiem atklāt dzīvā Dieva sekotājiem piešķirtos tūlītējos augļus un privilēģijas?

KOPSAVILKUMS:

Cerība ir būtiska kristīgās dzīves daļa. Tā cieši balstīta uz Kristus paveiktā pie krusta. Kristīgā cerība saistīta ar tagadni, jo nākamības debesu valstība principā jau eksistē pašā ticīgajā. Tomēr svētītā cerība pilnībā tiks piepildīta tikai nākotnē. Mēs zinām, ka pasauli joprojām ietekmē sātana sacelšanās sekas, tomēr gala rezultāts ir drošs: mūsu Kungs valda, un Viņa valstība drīz iestāsies visā godībā. Mūsu cerība ir uz visiem laikiem kļūt par šīs valstības pavalstniekiem.